

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

navrhovatelů: a) **J. B.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený obecnou zmocněnkyní J. F.,
narozená „X“, bytem „X“,

b) **J. F.**, narozená „X“,
bytem „X“,

proti
odpůrci: **Město Košany**,
se sídlem Košany 297, 417 23 Košany,
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Žižkou,
se sídlem Masarykova 915/31, 415 01 Teplice,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Změna č. 2 územního plánu města Košany ze dne 29. 11. 2017, č. j. 73/HSO/2017,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

- I. **Návrh se** v části požadující přezkum územního plánu města Košťany ve znění změny č. 2, zda je možné, či není možné povolit v katastru města Košťany výstavbu elektrárny a spalovny z obnovitelných zdrojů a aby občanům bylo vyhověno do textu nepřípustné využití dopsat obnovitelné zdroje mimo fotovoltaiiky, **odmítá**.
- II. **Návrh se** ve zbytku **zamítá**.
- III. Navrhovatelé **jsou povinni** společně a nerozdílně zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení v částce 12 900,70 Kč Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelé se společně podaným návrhem ve znění jeho doplnění domáhali přezkumu a zrušení části opatření obecné povahy – Změna č. 2 územního plánu města Košťany ze dne 29. 11. 2017, č. j. 73/HSO/2017, vydaného usnesením č. 154/2017 zastupitelstva odpůrce (dále jen „změna č. 2“) podle § 6 odst. 5 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon“).

Návrh

2. Navrhovatelé namítají, že změna č. 2 není podle skutečného stavu využívaného území a není v souladu se stavebním zákonem, a to pokud se jedná o místní část Kamenný pahorek. Změna č. 2 je v rozporu s § 18 a § 19 stavebního zákona, přičemž v rozporu se stavebním zákonem je proto, že: a) nechrání prostředí života obyvatel, např. veřejné zdraví, životní prostředí, b) nestanovuje podmínky pro kvalitní bydlení, c) neuspokojuje potřeby současné generace a ohrožuje podmínky života pro generace budoucí, d) neuspokojuje soulad veřejných a soukromých zájmů, e) nevytváří podmínky pro hospodárné vynakládání z veřejných prostředků, f) město vědomě znehodnocuje domy, které jsou v majetku města Košťany č. p. „X“, „X“, g) pořizovatel se řádně nevypořádal s připomínkami navrhovatelů a občanů. Navrhovatelé dále mají za to, že jsou zkráceni a dotčeni na vlastnických právech, diskriminováni, šikanováni hlukem, týráním emisemi, přičemž mají za to, že je porušeno jejich právo na příznivé životní prostředí dle čl. 35 Listiny základních práv a svobod.
3. Navrhovatel a) uvádí, že nesouhlasí se zařazením rodinného domu č. p. „X“, „X“, v němž bydlí, do plochy smíšené výrobní (dále jen „VS“), a poukazuje na to, že odůvodnění pro zahrnutí staveb pro bydlení do ploch VS změna č. 2 neobsahuje. Takový postup není správný, protože: a) nejde o výjimečný a zvlášť odůvodněný případ, b) historické důvody k existenci plochy VS zde také nejsou, c) veřejný zájem k takovému rozhodnutí není, d) na „X“ jsou pouze podniky fungující na ranní směny mimo svátků, e) v sousedství domů do dnešní doby nejsou žádné výrobní areály vyžadující průmyslovou zónu. Dle navrhovatele a) se pořizovatel řádně nevypořádal s připomínkami, kdy odpůrce místo toho, aby dal požadavek na změnu využití ploch, provedl pouze úpravu podmínek využití ploch. Takový návrh nijak nevyřeší do budoucna neuspokojivou situaci, navrhovatelé budou dotčeni negativními vlivy, špatným životním prostředím, zejména ovzduším, emisemi, hlukem, světlem, zvýšenou dopravou, nepřetržitým provozem, který bude rušit jejich spánek, a též újmou na zdraví. V důsledku změny č. 2 je jeho nemovitost znehodnocena a bezcenná.
4. Navrhovatelka b) je vlastníkem pozemku parc. č. „X“ v k. ú. „X“, který se nachází v sousedství katastrálního území (dále jen „k. ú.“) „X“ a který je od vymezené plochy VS oddělen pouze silnicí III. třídy. Navrhovatelce b) tak vznikla v důsledku znehodnocení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jejího pozemku újma na vlastnických právech, neboť jej používá s rodinou k rekreaci a odpočinku a do budoucna plánuje na tomto pozemku stavět dům. Rodina navrhovatelky bude dotčena negativními vlivy, obtěžována hlukem, emisemi, světlem, dopravou a nepřetržitým provozem a újmu na zdraví. Navrhovatelka b) uvádí, že do dnešního dne nejsou v sousedství domů žádné výrobní areály vyžadující plochu VS a podotýká, že před výrobou má přednost člověk a že je neuvěřitelné, když v dnešní době rodiny s malými dětmi bydlí bezdůvodně v průmyslové zóně.

5. Navrhovatelé prostřednictvím Občanského sdružení Košťany žádali, aby byl v územním plánu, resp. v jeho změnách č. 1 a 2 jasně a srozumitelně uveden zákaz obnovitelných zdrojů mimo fotovoltaiky, takový zákaz se však nikde nenachází. Na dotaz navrhovatelky b) ohledně výstavby elektráren a spaloven z obnovitelných zdrojů podaný u Městského úřadu Duchcov, odbor výstavby a ŽP, ji bylo sděleno, že ve městě Košťany jsou dle platného územního plánu lokality, kde by bylo možné povolit výstavbu elektrárny a spalovny z obnovitelných zdrojů, např. plochy smíšené a výrobní (VS), plochy výroby a skladování (V) a plochy výroby energie z obnovitelných zdrojů (VOZ). Později byla odpověď stavebního úřadu usnesením o opravě zřejmých nesprávností upravena.
6. K výzvě soudu k odstranění vady v podobě absence projednatelného petitu návrhu, navrhovatelé požadovali přezkum plochy č. „X“, a to plochy smíšené výrobní (VS) a plochy výroby energie z obnovitelných zdrojů (VOZ) v části Kamenný pahorek dle platného územního plánu ve znění změny č. 2. Tento návrh však dále upravovali (viz níže).

Vyjádření odpůrce k návrhu

7. Odpůrce ve svém vyjádření uvádí, že námítky navrhovatelů týkající se plochy č. „X“ jsou zcela mylné, neboť plocha č. „X“ je v územním plánu Košťany vymezena již od roku 2010, kdy byl územní plán vydán a nejedná se o plochu VS a o plochu výroby energie z obnovitelných zdrojů (dále jen „VOZ“), průmyslovou zónu, jak uvádějí navrhovatelé, ale pouze o zastavitelnou plochu VOZ. Změnou č. 2 se rozsah této zastavitelné plochy oproti platnému Územnímu plánu Košťany měnil pouze v tom, že z ní byla vyčleněna část podél silnice, část pozemku „X“ v k.ú. Košťany. Podmínek využití ploch VOZ se změna č. 2 vůbec nedotkla. Na plochu č. „X“ navazuje v zastavěném území města plocha vymezená jako stávající plocha VS, změnou č. 2 byly z této plochy jako samostatné plochy s rozdílným způsobem využití vyčleněny plochy pozemků se stavbami pro bydlení, byla tedy provedena pouze úprava spočívající v uvedení územního plánu do souladu se skutečným stavem dle katastru nemovitostí. Podmínky využití ploch VS se částečně upravovaly, a to tak, že byly vyškrtнуты stávající bytové domy, v nepřípustném využití byly doplněny stavby pro bydlení a přidána podmínka pro prostorové uspořádání v těchto plochách. Vymezení této plochy VS je zcela v souladu se stavebním zákonem a prováděcími vyhláškami a vyjadřuje skutečný stav v území, kdy v této ploše jsou dlouhodobě umístěny a v současné době fungují dva podnikatelské subjekty. Předmětem řešení změny č. 2 vůbec nebyla plocha č. „X“ a ani změna vymezené stávající plochy VS, ale pouze šlo o to, samostatně vyčlenit stávající bydlení. Přestože od vydání původního územního plánu z roku 2010 došlo k demolici některých staveb uvnitř areálu bývalých Pozemních staveb, převažujícím způsobem využití stále zůstává smíšená výrobní plocha. V této souvislosti odpůrce poukazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 9. 1. 2017, č. j. 40 A 5/2016-96, který se již otázkou stanovení funkčního využití území a možností jeho přezkumu zabýval.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

8. Odpůrce dále poukazuje na skutečnost, že pokud navrhovatelé namítali nesprávné zařazení rodinného domu č. p. „X“, „X“, do kategorie ploch VS, resp. zařazení pozemku parc. č. „X“ v k. ú. „X“ do ochranného pásma, pak se s těmito námitkami a připomínkami odpůrce řádně vypořádal, přičemž ve svém vyjádření uvedl, jak o nich bylo v jednotlivých případech v rozhodnutí o námitkách rozhodnuto. Změnou č. 2 byl rodinný dům navrhovatele a) vymezen jako součást plochy pro bydlení. Odpůrce pak shrnuje, že v odůvodnění rozhodnutí o námitkách lze nalézt odpovědi na vše, co je v návrhu navrhovatelů uvedeno a lze z toho dovodit, že názory navrhovatelů jsou liché, mylné, nesprávné a argumenty uvedenými v odůvodnění změny č. 2 k jejich připomínkám a námitkám vyvrácené, proto odpůrce na toto odůvodnění odkazuje. Ohledně otázky, zda je možné povolit výstavbu elektrárny a spalovny z obnovitelných zdrojů, odpůrce uvádí, že na ni bylo reagováno např. ve vyhodnocení připomínky uplatněné k projednání návrhu změny č. 2 ÚP Košťany Občanským sdružením Košťany dne 30. 11. 2016, z níž vyplývá, že na území města Košťany nelze povolit výstavbu elektrárny nebo spalovny z obnovitelných zdrojů, kromě fotovoltaických elektráren v plochách výroby z obnovitelných zdrojů (VOZ) a kromě fotovoltaiky na střechách. Otázka umístování i jiných elektráren než fotovoltaických v plochách VOZ byla řešena i ve výše uvedeném rozhodnutí zdejšího soudu, na které odpůrce opět odkazuje.
9. Ohledně dalších námitek navrhovatelů odpůrce uvádí, že změna č. 2 je zpracovávána na základě skutečného způsobu využití řešeného území a stávajícího stavu v území a nenavrhuje žádné změny využití, pouze potvrzuje stávající stav využití ploch (pozemků) na základě údajů z katastru nemovitostí, změna č. 2 je v souladu se stavebním zákonem (viz např. kapitola 2.A.D odůvodnění změny č. 2) a v souladu s cíli a úkoly územního plánování (viz např. kapitola 2.A.C odůvodnění změny č. 2). Namítání znehodnocování domů ve vlastnictví města se týká vlastnických práv nikoliv navrhovatelů, ale města Košťany, které je vlastníkem domů, navrhovatelé se mohou domáhat pouze toho, co se dotýká jejich práv. Odpůrce odmítá tvrzení, že by se nevypořádal s připomínkami navrhovatelů, má za to, že tato námitka je mylná, naopak se svědomitě a podrobně všemi připomínkami a námitkami zabýval. K tvrzení navrhovatelů o průmyslové zóně odpůrce uvádí, že neodpovídá skutečnosti, neboť nikdo přímo v průmyslové zóně nežije, protože žádná průmyslová zóna není v územním plánu vymezena.
10. Odpůrce závěrem uvádí, že změna č. 2 otázku umístování elektráren a spaloven z obnovitelných zdrojů vůbec neřeší. Cílem a řešením změny č. 2 v souladu s pokyny pro zpracování změny č. 2 schválenými zastupitelstvem obce je pouze z ploch VS na Kamenném Pahorku vyřadit plochy bydlení, občanského vybavení a vymezit je samostatně. Z podmínek využití ploch V, VS, VOZ stanovených v již platném územním plánu ve znění po vydání změny č. 1 vyplývá, že zde tyto elektrárny umísťovat nelze, kromě fotovoltaiky v plochách VOZ. Změna č. 2 zcela jednoznačně odpovídá skutečnému faktickému stavu využití území na „X“ včetně právního stavu dle katastru nemovitostí a připomínkami navrhovatelů se pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem věnovali s mimořádnou péčí, což je z výsledků jejich vyhodnocení a odůvodnění zcela jasně a zřetelně patrné. Odpůrce navrhuje zamítnutí návrhu v celém rozsahu a navrhovatelům uložení povinnosti k zaplacení náhrady nákladů řízení.

Replika navrhovatelů k vyjádření odpůrce

11. Na vyjádření odpůrce navrhovatelé reagovali replikou, v níž namítají, že územní plán nebyl v souladu se skutečným stavem již v roce 2010 a že k němu neuplatnili žádné Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

připomínky, jelikož se o něm dozvěděli, až když se na „X“ měla stavět spalovna na výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Nesouhlasí s tvrzením odpůrce, že plocha VS, plocha výroby a skladování (V) i plocha VOZ není průmyslová zóna. Navrhovatelé s dalšími občany prostřednictvím Občanského sdružení Košťany zastupitele upozorňovali, že si nepřejí bydlet v ploše VS, kde podniky mohou fungovat na nepřetržitý provoz a žádají o zařazení do plochy smíšené obytné.

12. Navrhovatel a) uvádí, že bydlí s rodinou v těsném sousedství areálu, kde je sklad nábytku, areál funguje pouze na ranní směny a ne na nepřetržitý provoz, stejně tak fungovaly i Pozemní stavby. Stávající podniky vznikly až po roce 2010, kdy byl územní plán již schválen, domy na „X“ vznikly dříve než podniky. Územní plán nevytváří předpoklady k životnímu prostředí a šetrnému využití s ohledem na existenci sousedního bydlení. Město nemá souhlas a smlouvu s dotčeným vlastníkem domu č.p. „X“, čímž je porušen § 43 odst. 2 stavebního zákona. Vymezení plochy VS, průmyslová zóna, není v souladu s § 12 odst. 2 vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, jelikož neexistují žádné výjimečné a zvláště odůvodněné případy fungujících stávajících výrobních areálů, které jsou údajně na „X“ z historických důvodů, ani žádný veřejný zájem. Dle navrhovatele pořizovatel územního plánu porušil § 3 odst. 2 písm. a), c), f), § 81 odst. 2 a § 86 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
13. Navrhovatelka b) uvádí, že když kupovala pozemek, tak přes silnici žádná plocha VS nebyla, má však za to, že od plochy VS by její pozemek měla oddělovat plocha občanské vybavenosti, např. izolační zeleň, izolační zeď, hřiště atd. V důsledku změny č. 2 je s rodinou závažně dotčena a zkrácena na vlastnických právech, došlo k nucenému zásahu do vlastnických práv, neboť změna č. 2 zasahuje negativně do sféry životního prostředí a nedbá na ochranu životního prostředí. Prostřednictvím petice občanů a Občanského sdružení Košťany bylo požadováno, aby do textu územního plánu byla dopsána nepřipustnost obnovitelných zdrojů mimo fotovoltaiky, jelikož si občané nepřejí na celém katastrálním území Košťany výstavbu elektráren a spaloven z obnovitelných zdrojů, pořizovatel však občanům nevyhověl. Pořizovatel porušuje § 4 odst. 1, § 5 odst. 6, § 18 odst. 1, 2 a 4, § 19 písm. a) a b), § 27 odst. 2 a 3, § 43 odst. 2, 47, § 51 odst. 1 a § 54 odst. 2 stavebního zákona. Měřením na „X“ bylo zjištěno až rizikové ovzduší, norma přípustné výše hluku je též překročena.

Ústní jednání soudu

14. Při ústním jednání soudu dne 8. 8. 2018 navrhovatelka b) odkázala na žalobu ve znění doplnění a repliky a setrvala na argumentech dosud vznesených. Zdůraznila, že v oblasti „X“ nikdy nebyla průmyslová zóna. Tuto skutečnost potvrzuje písemnost Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 2. 5. 2018, kterou navrhovatelka předložila k založení do spisu. V územním plánu odpůrce byla určena v roce 2010 v dané lokalitě tzv. plocha smíšená výrobní, což ovšem považuje za zcela bezdůvodné, neboť v dané lokalitě činnost sklárny skončila již v květnu 1996 a Pozemní stavby již v roce 2008 ukončily svoji činnost a nic nevyráběly. Tuto skutečnost dokládá výtisk z veřejné části živnostenského rejstříku k subjektu Pozemní stavby Ústí nad Labem, a. s., a jednak výtisk internetového článku z www.kostany.cz/sklarny.html, který se zabývá mimo jiné i ukončením sklářské výroby ve městě Košťany. Obě listiny navrhovatelka b) předložila soudu k založení do spisu. Při tvorbě územního plánu, včetně vymezení plochy smíšené výrobní v dané lokalitě, odpůrce nikdy neměl souhlas od navrhovatele a) na zřízení dané plochy, neboť daná lokalita je hustě osídlena velkým množstvím rodin s malými dětmi. Průmyslová zóna se

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

bezprostředně nachází v blízkosti obytných domů, fakticky je oddělena toliko betonovým plotem. Aktivitou občanů města Košťany se podařilo zajistit alespoň to, že v dané lokalitě již odpůrce nebude realizovat spalovnu. Navrhovatelka b) v této souvislosti soudu předložila k založení do spisu tři barevné fotografie zachycující faktický stav v dané lokalitě z hlediska umístění průmyslové zóny, dále také dvě listiny formátu A4 zachycující čtyři černobílé fotografie někdejšího objektu Pozemních staveb Ústí nad Labem, a. s. a certifikát vztahující se k původnímu záměru realizovat spalovnu v dané lokalitě. Realizovanou změnu č. 2 územního plánu navrhovatelé i jiní občané považují za zcela nedostatečnou, odpůrce de facto nereagoval na faktické a reálné připomínky občanů z hlediska rizika nepřijatelné zátěže hlukem, prachem a jinými škodlivými vlivy. Realizovaná změna č. 2 územního plánu se fakticky promítla jen směrem k drobné změně v zápisu údajů v katastru nemovitostí (výkresová část). Vedle toho je navrhovatelka b) přesvědčena, že změna č. 2 územního plánu byla provedena chybně, nedůsledně, až rozporuplně, když i přes provedenou změnu č. 2 územního plánu lze dovodit, že v jistých lokalitách mohou být realizovány stavby, ačkoliv v textové části se hovoří o tom, že k žádným stavbám již docházet nebude. Občané rovněž po odpůrci bezúspěšně požadovali, aby došlo k odvozu navezeného popílku z území města, neboť tento popílek velmi ohrožuje zdraví občanů a také jim výrazně zhoršuje pohodu bydlení.

15. Při tomtéž ústním jednání právní zástupce odpůrce odkázal na dosavadní vyjádření a uvedl, že změna č. 2 územního plánu se vůbec nedotýkala obou navrhovatelů, neboť jakkoliv nedošlo k provedení změny charakteru ploch, kterých se týká návrh navrhovatelů. Plochy, které se týkají navrhovatelů, byly vymezeny v souladu se skutečným stavem jako určené k bydlení. Dále zdůraznil, že dle aktuálního územního plánu ve znění změn č. 1 a č. 2 nelze na území města Košťany vůbec povolit jakoukoliv výstavbu elektráren a spaloven, jak se obávají navrhovatelé, vyjma fotovoltaických elektráren s přesně definovanými limity (zřízení toliko na plochách výroby z obnovitelných zdrojů, či v plochách na střeších domů). K tomu doplnil, že již ze zadání územního plánu města Košťany, včetně již zrealizovaných změn územního plánu č. 1 a č. 2 zřetelně vyplývá, že ani odpůrce nemá zájem o výstavbu elektráren a spaloven na území města Košťany.

Posouzení věci soudem

16. Soud nejprve posuzoval aktivní legitimaci navrhovatelů a dospěl k závěru, že o ní není pochyb, a to vzhledem k vlastnictví nemovitostí navrhovatelů. Nemovitost navrhovatele a) byla přímo dotčena změnou č. 2. Nemovitost navrhovatelky b) leží v těsném sousedství území dotčeného změnou č. 2.
17. Dále se soud zabýval rozsahem přezkumu v dané věci, neboť správní soudnictví není postaveno na univerzálním přezkumu správních aktů.
18. Přezkum opatření obecné povahy vychází z ustanovení § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Z těchto ustanovení vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v ustanovení § 101b odst. 1 s. ř. s. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 101b odst. 4 ve spojení s ustanovením § 76 s. ř. s. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

19. Soud může shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, neboť opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem (viz § 101d odst. 2 s. ř. s.), avšak pouze v případě, je-li to navrhovatelem ve lhůtě stanovené pro podání návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.) namítáno.
20. Navrhovatelé poté, co byli upozorněni usnesením soudu č. j. 40 A 2/2018-7 na to, že jejich návrhový petit není v souladu se s. ř. s., navrhli přezkum plochy č. 21 územního plánu, neboť nesouhlasili s tím, že zde byla zavedena plocha VS a plochy VOZ. Po vyjádření odpůrce však svůj petit v replice opět upravili a z jejich návrhu je tak zřejmé, že žádají zrušení plochy VS v územním plánu umístěné v části města „X“. Dále však svůj druhý petit formulovali tak, že žádají přezkum územního plánu města Košťany ve znění změny č. 2, zda je možné či není možné povolit výstavbu elektrárny a spalovny z obnovitelných zdrojů v katastru města Košťany a aby občanům bylo vyhověno do textu nepřipustné využití dopsat obnovitelné zdroje mimo fotovoltaiky. Jak však vyplývá z ustanovení § 101a odst. 1 s. ř. s., pravomoc soudu je dána pouze v rozsahu oprávnění zrušit opatření obecné povahy celé nebo jeho část, a to v rozsahu návrhu. Soud není oprávněn podávat samostatný výklad opatření obecné povahy, tj. zda je či není možné povolit určitý druh výstavby ani soud nemůže ukládat odpůrci, jak má opatření obecné povahy doplnit. Soud tedy konstatuje, že je zde neodstranitelný nedostatek řízení, který brání v řízení o uvedené části návrhu pokračovat, neboť není dána pravomoc soudu o uvedené druhé části návrhu rozhodnout. Z uvedeného důvodu soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. tento návrh výrokem I. tohoto rozsudku odmítl. Meritorně tak může a bude přezkoumán pouze návrh na zrušení plochy VS v části města „X“.
21. Soud se nemohl zabývat ani námitkou navrhovatelů, že dochází k nedůvodnému snižování hodnoty bytových domů ve vlastnictví města Košťany. Návrh na zrušení opatření obecné povahy totiž není koncipován jako *actio popularis* (veřejná žaloba na ochranu obecných zájmů). Navrhovatelé tedy v řízení zastupují pouze své zájmy a nemohou uplatňovat námitky k ochraně vlastnictví jiných osob, včetně města Košťany (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-185, www.nssoud.cz).
22. Navrhovatelé předně namítali, že se odpůrce řádně nezabýval jejich připomínkami. Navrhovatelé je tedy namítána nepřezkoumatelnost změny č. 2 podle § 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 101b odst. 4 s. ř. s., resp. nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách, které je součástí opatření obecné povahy. Ze spisu je zřejmé, že navrhovatelé některé své námitky označili jako připomínky. Mezi uvedenými instituty jsou však podstatné rozdíly, neboť zatímco připomínku může podat v podstatě kdokoliv z veřejnosti, námitku může podat jen vlastník dotčených nemovitostí (srov. § 50 odst. 3, § 52 odst. 2 a 3 stavebního zákona).
23. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 4 Ao 5/2010-48, www.nssoud.cz: „Z hlediska práv účastníka řízení představují připomínky poněkud slabší nástroj ochrany ve vztahu k námitkám, o nichž je orgán vydávající opatření obecné povahy povinen rozhodnout. Z toho však podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by bylo možné či snad správné se připomínkami zabývat toliko formálně a vypořádat se s nimi obecnými frázemi, aniž by se zohlednila jejich podstata.“

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. *Stanoví-li zákon správnímu orgánu povinnost zabývat se připomínkami jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění, musí být z tohoto aktu zřejmé, že správní orgán věnoval připomínkám náležitou pozornost, seznámil se s jejich obsahem a učinil z něj pro opatření obecné povahy nějaký závěr. Požadavky na podrobnost samotného vypořádání se s připomínkami pak budou záviset na jejich relevanci, rozsahu a detailnosti.*“
25. Dále lze konstatovat, že správní soudy vytrvale judikují, že i v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, www.nssoud.cz).
26. Podle § 52 odst. 2 stavebního zákona námitky proti návrhu územního plánu mohou podat pouze vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem řešení, oprávněný investor a zástupce veřejnosti.
27. Podle § 52 odst. 3 stavebního zákona nejpozději do 7 dnů ode dne veřejného projednání může každý uplatnit své připomínky a dotčené osoby podle odstavce 2 námitky, ve kterých musí uvést odůvodnění, údaje podle katastru nemovitostí dokladující dotčená práva a vymezit území dotčené námitkou. Dotčené orgány a krajský úřad jako nadřízený orgán uplatní ve stejné lhůtě stanoviska k částem řešení, které byly od společného jednání (§ 50) změněny. K později uplatněným stanoviskům, připomínkám a námitkám se nepřihlíží. Dotčené osoby oprávněné k podání námitek musí být na tuto skutečnost upozorněny.
28. Navrhovatelé podali ve stanovené lhůtě každý sám za sebe námitky spočívající v tom, že není důvod, aby byla na „X“ průmyslová zóna, resp. plocha VS, neboť historické důvody k tomu neexistují, v uvedené lokalitě jsou pouze dva podniky, které pracují na ranní směnu. Žádné další výrobní areály tam nejsou. Shodně navrhli, aby část, kde je průmyslová zóna, byla vymezena jako plocha smíšená obytná. Navrhovatelka b) navíc uvedla, že nesouhlasí s tím, aby její pozemek p. p. č. „X“, k.ú. „X“, byl v ochranném pásmu.
29. Na tyto námitky obsáhle reagoval odpůrce a mimo jiné uvedl, že právě dům navrhovatele a) byl změnou č. 2 vyřazen z ploch VS a zařazen do plochy bydlení hromadného (BH), což odpovídá skutečnému současnému stavu a jedná se tak o vyhovění jeho požadavku. Dále odpůrce poukázal na to, že byly změnou č. 2 doplněny podmínky využití území za účelem eliminování vlivů na sousední bydlení. Upozornil, že na „X“ není průmyslová zóna, ale pouze plocha smíšená výrobní, a to proto, že zde v době přijímání územního plánu v roce 2010 existovaly převážně výrobní a skladovací stavební objekty a i v současnosti jsou podle katastru nemovitostí zastoupeny v převaze průmyslové objekty a manipulační plochy. Změna č. 2 tedy nezavádí smíšenou plochu výrobní na „X“. Dále upozornil navrhovatelku b), že její pozemek není v žádném ochranném pásmu.
30. Soud konstatuje, že odpůrce dostatečně reagoval na námitky navrhovatelů ve svém rozhodnutí o námitkách a vyjádřil svůj pohled na věc. Nesouhlas navrhovatelů s jeho názorem pak je otázkou meritorního přezkoumání nikoliv nedostatečného odůvodnění napadené změny č. 2.
31. Připomínku podle § 52 stavebního zákona podala ještě navrhovatelka b) v níž vyjádřila nesouhlas se znehodnocováním domů v majetku města na „X“, neboť tyto domy jsou zařazené do průmyslové zóny, ačkoliv tam žádný průmysl není. Odpůrce mimo jiné

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odkázal na vyhodnocení připomínky č. 1 Občanského sdružení Košťany, zastoupeného navrhovatelkou a), s tím, že navrhované znění změny č. 2 nenavrhuje žádné změny využití oproti stávajícímu stavu, ale naopak vytváří podmínky pro zlepšování bydlení v této lokalitě. Znovu uvedl, že v předmětné lokalitě žádná průmyslová zóna není. Bytové domy města č.p. „X“ a „X“ jsou změnou č. 2 z plochy smíšené výrobní vyjmuty i s navazujícími pozemky nově vymezeny jako plocha bydlení hromadného.

32. Soud konstatuje, že byla podána podle § 50 odst. 3 stavebního zákona i navrhovatelem a) připomínka, která však byla podána po lhůtě k podání připomínek, neboť tato lhůta uplynula dne 5. 12. 2016, avšak připomínka byla podána dne 18. 1. 2017. Vzhledem k tomu, že podle § 50 odst. 3 stavebního zákona se k opožděným připomínkám nepřihlíží.
33. Stejně jako u námitek, které byly přezkoumatelně vypořádány, dospěl soud ohledně připomínky navrhovatelky b) k závěru, že její vypořádání bylo dostatečné a tvrzení navrhovatelů o nepřezkoumatelnosti změny č. 2 považuje za nedůvodné. Soud dále mohl přistoupit k meritornímu přezkumu.
34. Podstatným účelem územního plánování je koordinace veřejných i soukromých záměrů změn v území, výstavby a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území (§ 18 odst. 3 stavebního zákona). Při koordinaci zájmů v území dochází z povahy věci ke střetům mezi zájmy soukromých subjektů i ke střetům s veřejnými záměry v území. Výsledkem těchto střetů nutně musí být stav, kdy přijatý územní plán bezesbýtku neuspokojí představy každého. Jde však vždy o míru přiměřenosti takového omezení vzhledem ke konkrétním podmínkám v území. Právě proto, aby mohla být zachována tato přiměřenost zásahů do jednotlivých zájmů, je upraven proces přijímání územního plánu tak, aby dotčené osoby mohly v průběhu jeho přijímání uplatnit svá stanoviska (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2010, č. j. 8 Ao 3/2010–194, www.nssoud.cz). V procesu územního plánování tak dochází k vážení řady zájmů soukromých i veřejných a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Obecné rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území při zachování výše zmíněných zásad je politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjadřuje realizaci práva na samosprávu konkrétního územního celku. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103). Nejvyšší správní soud poukázal ve své předchozí judikatuře i na to, že se při hodnocení zákonnosti územně plánovací dokumentace řídí zásadou zdrženlivosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73).
35. Soud dále upozorňuje, že stanovit funkční využití území a jeho rozvoj při splnění všech cílů a zásad územního plánování je činností, do které správní soudy mohou pouze minimálně zasahovat. Soud rozhodně nepřisluší přezkoumávat, zda by bylo pro určitý pozemek či území vhodnější zvolit ten či onen způsob funkčního využití. Co mu však přezkoumávat přísluší, je, zda změnu územního plánu přijal pravomocí nadaný a kompetentní orgán a zda přitom postupoval zákonem předepsaným způsobem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006-74, www.nssoud.cz).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

36. Soud posuzoval i stěžejní námitku navrhovatelů spočívající v tom, že plochy v části obce „X“ jsou vymezeny jako plochy VS a nebyly navzdory žádosti navrhovatelů ani veřejnosti zařazeny jako plochy smíšené obytné.
37. Soud konstatuje, že plochy v části obce „X“ byly již v územním plánu z roku 2010 vymezeny jako plochy VS a tak tomu bylo před i po změně č. 1 tohoto územního plánu, která se stala předmětem přezkumu tohoto soudu ve věci vedené pod sp. zn. 40 A 5/2016. Tato věc musí být navrhovatelům známa, a to s ohledem na osobu navrhovatelky b), jež vystupovala aktivně již ve věci sp. zn. 40 A 5/2016. Již v této věci v rozsudku ze dne 9. 1. 2017, č. j. 40 A 5/2016-96, soud konstatoval, že *„změna č. 1 nijak nezměnila poměry v území a nemohla zasáhnout do práv navrhovatelů. Soud nemůže pozitivně určovat obsah územního plánu a jeho změn podle představ navrhovatelů, ale toliko přezkoumává, zda územní plán nebo jeho změna nezasáhly do práv navrhovatelů nad zákonnou mez. To se v daném případě stát nemohlo, neboť změna č. 1 neobsahovala změnu ploch smíšených výrobních v části obce „X“.*“
38. Shora uvedené závěry platí i pro nyní projednávanou věc. Již ze zadání změny č. 2 je patrné, že jejím úkolem mimo jiné bylo podrobněji členit plochy výrobní či výrobní smíšené a plochy určené pro bydlení či občanské vybavení dle skutečného stavu. To se také stalo a část výrobních smíšených ploch umístěných na „X“ byla převedena na plochy individuálního bydlení (BI) i bydlení hromadného (BH), kam byl převeden i dům navrhovatele a). Navrhovatelům však zcela zřejmě vadí, že okolí těchto ploch určených k bydlení je stále beze změny vymezeno jako plochy VS. Do těchto ploch však změna č. 2 nijak nezasáhla, neboť ty byly vymezeny již územním plánem v roce 2010. Ačkoliv soud do jisté míry chápe nespokojenost navrhovatelů, není úkolem soudu určovat povinnost městu, jak má vypadat jeho územní plán. Úkolem správního soudu je totiž přezkum rozhodnutí včetně opatření obecné povahy z pohledu ochrany veřejných subjektivních práv navrhovatelů. Napadené opatření obecné povahy však v navrhovateli namítaném rozsahu do jejich práv nezasáhlo, neboť oproti dřívějšímu stavu založenému již územním plánem v roce 2010 nedošlo ke změně funkčního využití ploch VS, které by dle navrhovatelů měly být zařazeny do ploch určených pro bydlení, a proto je jejich návrh nedůvodný.
39. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že návrh na zrušení opatření obecné povahy – Změny č. 2 územního plánu města Košťany ze dne 29. 11. 2017, č. j. 73/HSO/2017, je nedůvodný a podle § 101d odst. 2 s. ř. s. výrokem II. návrh ve zbývajícím rozsahu zamítl.
40. Navrhovatelé nebyli ve svém návrhu úspěšní, proto jim soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal. Odpůrce v řízení úspěšný byl, neboť jeho opatření obecné povahy obstálo. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jedná o složitou právní problematiku, přičemž k vypracování územního plánu a jeho změně je nutná externí odborná pomoc a odpůrce s přihlédnutím k personálnímu vybavení nemohl zajistit kompetentní obhajobu návrhem napadené změny územního plánu vlastními silami, rozhodl soud výrokem III. rozsudku, že podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. jsou navrhovatelé povinni odpůrci společně a nerozdílně nahradit náklady řízení ve výši 12 900,70 Kč Kč, které se skládají z částky 9.300,-Kč za 3 úkony právní služby právního zástupce odpůrce JUDr. Martina Žižky, advokáta, po 3 100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „AT“, a to převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT a podání vyjádření - § 11 odst. 1 písm. d) AT, účast

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

u jednání soudu - § 11 odst. 1 písm. g), dále z částky 900,- Kč za s tím související 3 režijní paušály po 300,- Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 AT, dále z právním zástupcem požadované částky 261,70 Kč za jízdné k soudnímu jednání z Teplic do Ústí nad Labem a zpět dne 8. 8. 2018 v celkové délce 44 km osobním automobilem Škoda Superb, rz „X“, (spotřeba 8/5,3/6,3 1/100 km) dle vyhlášky č. 440/2016 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad, dále pak z částky 200,- Kč za náhradu promeškaného času cestou k soudnímu jednání z Teplic do Ústí nad Labem a zpět dle § 14 odst. 1 písm. a) AT, a z částky 2 239 Kč odpovídající 21% DPH z částky 10.661,70 Kč dle § 47 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 8. srpna 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.